

Lymfatický systém a n

Lidský organismus udržuje své vnitřní prostředí zbavené toxinů pomocí složitého mechanismu, do něhož je zapojen imunitní, lymfatický, žilní, detoxikační a vylučovací systém.

Buňky imunity vyhledávají cizí látky, mikroorganismy či různé anorganické toxiny, které se do těla dostávají stravou či dýcháním, a odpadní produkty metabolismu a pronikají do tkání díky lymfatickým cévkám, které v nich končí i začínají. Lymfou jsou nalezené toxiny dopravovány stále silnějšími a silnějšími lymfatickými cévami do lymfatických uzlin, jichž je několik desítek, snad i stovek. Uzliny tvoří síť ovládající určité regiony, například hlavy a krku, horních končetin, hrudi, břicha, pánve či dolních končetin.

Lymfa se v uzlině prodírá složitými cestami a je vlastně filtrována. V uzlině působí další buňky a látky imunitního systému, které se podílejí na inaktivaci toxinů. Zneškodněné jedy jsou pak miznými kmeny dopravovány do žilního systému, který je v konečné fázi transportuje až k vylučovacím orgánům. Mezi ně patří střevní trakt, dýchací cesty, kůže a zejména ledviny, které tělo zbavují největšího množství odpadních produktů. Vzhledem k tomu, že krev probíhá zároveň játry, jsou některé látky detoxikovány a metabolizovány ještě předtím, než se vyloučí ledvinami. Takový je osud například zbytků léků, alkoholu nebo odpadních produktů vznikajících třeba z metabolismu masa.

Lymfatický systém tedy představuje důkladnou drenáž a slouží i jako dopravní cesta pro imunitní buňky do tkáně. Kdyby nefungoval, tkáň by se brzy zahltila toxiny a měla by značné problémy s vlastní funkcí. Z tohoto důvodu tvoří lymfatický systém síť – když se ucpe jedna, nahradí ji jiné. K blokadám odtoku lymfy dochází proto jen výjimečně při těžkých chorobách, operacích a úrazech. Přesto je výhodné, aby byl lymfatický systém dobře průchodný. K tomu třeba slouží lymfatické masáže odstraňující z tkání přebytek lymfy a tím i některé toxiny, které se tam nacházejí.

PERPETUUM MOBILE V NÁS

V lymfatickém systému číhá ovšem jedno nebezpečí, kterého si je detoxikační medicína vědoma – v lymfatických uzlinách, kudy procházejí mikroorganismy před zničením, dochází často k jejich usídlení. Což je paradox a naplnění známého pořekadla, že pod svícem je největší tma. Mikroorganismy vytvářejí v uzlinách infekční ložiska a odtud se pak jejich toxiny prostřednictvím lymfatického systému šíří do celého těla. Některé z nich považují uzliny dokonce přímo za své životní prostředí – například EB-viry, tuberkulózní mikroby, tularemie a mnohé další. Jiné se do uzlin dostávají náhodně, ale i ony vytvářejí ložiska, a to především tehdy, pokud samotný lymfatický systém není sám o sobě dostatečně funkční.

Zcela evidentně se s tvorbou ložisek v lymfatickém systému setkáváme především u stresovaných lidí. Dlouhodobý stres je mnohdy

oním rozhodujícím momentem, jenž zhoršuje subjektivní i objektivní zdravotní stav. Například šestatřicetiletý muž, který v roce 2000 začal stavět dům, stal se otcem trojčat, zhoršily se podmínky v jeho podnikání a stavba se mu nedařila, dostal chřipku. Z ní se nemohl dlouho dostat, několik měsíců měl zvýšenou teplotu kolem 37,5 °C až 37,7 °C, cítil se unavený, potil se a začal trpět nespavostí a depresemi. Byla mu neustále zima, i v létě spal v teplákách a dramaticky utrpěla i jeho erektní schopnost, takže několik let byl jeho sexuální život takřka zne možněn.

Příčinou tohoto onemocnění, stejně jako mnoha dalších, bylo obsazení lymfatických uzlin chřipkovými viry a vytvoření četných ložisek. Z nich se stále uvolňovaly do organismu nejenom tyto viry, ale především jejich toxiny, které mají negativní vliv na nervový systém. Došlo tak k postupnému narušení nervových vláken ovládajících topořivá tělesa v penisu i center pro termoregulaci v mozku a dalších nervových struktur. Vzhledem k tomu, že tento stav vytváří v organismu jakési perpetuum mobile, ani po létech se nijak významně nezlepšuje a není šance na radikální spontánní změnu. Mnoho lékařských vyšetření, kterými dotyčný prošel, nepřineslo žádné výsledky, a proto ani nemohla být nasazena účinná léčba. Teprve vyčištění lymfatických uzlin od infekčních ložisek mu umožnilo změnit napětí nervového systému, jeho regeneraci a odstranit zmíněné potíže.

Mnoho kořenářů a bylinářů, ať vědomě nebo nevědomě, vyčistí svými čaji lymfatický systém a následně pak dojde až k zázračné úpravě některých chronických stavů. Jakmile zmizí toxin, začne se měnit stav nervového systému, tím se změni i funkce řady orgánů, obnoví se pochody metabolismu a normalizuje se tak chod celého organismu. Je to jako zázračné otočení klíčem od hlavních dveří zakletého zámku.

DOKONALÝ IMITÁTOR

V literatuře o přírodní a alternativní medicíně se mnohdy diskutuje o vlivu orgánů na další části a funkce těla. Celý tento seriál je vlastně o celostní medicíně. Nikde se však neuvádí, že hovoříme-li o vlivu orgánu, například na imunitu, psychiku, kůži, klouby a podobně, je to zcela nedostatečné. Orgán se totiž skládá nejen z vlastní tkáně, ale i z cévního, vegetativního nervového, často i motorického a senzitivního zásobení a z lymfatických cév a uzlin.

Zejména vegetativní nervový systém umí napodobit různé projevy nemoci samotného orgánu, takže subjektivně nelze ani rozpoznat, zda bolesti vycházejí z vlastního orgánu, nebo jenom z nervového systému. Pacienti uvádějí, že mají asi něco s ledvinami, protože cítí bolesti, tlaky a poruchy močení, takže je zcela jasné, že musí mít ledviny a močový trakt nemocné. Odborné vyšetření však neprokáže žádné změny, protože spočívá především na tzv. zobrazo-

Křehká bárka už minula tisíc hřbetů hor.

Bárka (člověk a jeho osud) už proplula horskými soutěskami (úskalími života), překonala tak nesmírné překážky a nebezpečí.

Básnické podobnosti z Číny

aše zdraví

vacích metodách, kdy je nutné, aby na zobrazení byly vidět nějaké změny ve tkáni. Vyšetření laboratorními a mikrobiologickými technikami rovněž neukazuje stav nervových pletení obklopujících ledviny, které však často podléhají vlivu stresu nebo toxinů. Změny v pleteních pak imitují nejen subjektivní bolesti příslušného orgánu, ale i změny jeho funkce, takže mohou způsobovat zástavu či častější močení, nepříjemné pocity a tlaky v oblasti ledvin.

Při přenosu těchto problémů do vzdálenějších částí organismu se mnohdy spoluúčastní vegetativní nervový systém. Hovoříme-li například o vlivu ledvin na vlasy nebo plic na kůži, máme na mysli zejména problémy přenášené vegetativním nervovým systémem těchto orgánů. Vzhledem k tomu, že vegetativní nervový systém je řízen z mozku strukturami napojenými i na emocionální úseky, můžeme tyto potíže spojovat se změnami psychického stavu či emocí přicházejícími z našeho okolí.

Úprava vegetativního nervového systému je obtížná a člověk se na ní musí podílet změnami svého životního prostředí a psychickou reaktivitou. Takové pokusy dostat se ze zdravotních komplikací trvají dlouho a bývají neúspěšné. Je tedy třeba hledat zdroj toxinů, které kromě emocionálních problémů nejvýrazněji ovlivňují vegetativní nervový systém. Zdroj se nachází nejen uvnitř orgánů, jejichž detoxikací se mnoho let zabývám, ale také v jejich lymfatických uzlinách. Jestliže však toxická zátěž postihuje lymfatickou síť, vegetativní pleteň i vlastní orgán, bývá snaha uzdravit se téměř marná. Někteří pacienti jsou v tomto ohledu velmi houževnatí a pokoušejí se o to dlouhodobě a co nejintenzivněji. Obvykle se uchylují k přísným dietám, omezují svůj život na nestresující situace, navštěvují lékaře, užívají psychofarmaka, zkrátka činí vše, aby se onemocnění zbavili.

MASÁŽE A DIETY NESTAČÍ

Neexistuje ani mnoho přírodních prostředků, které by mohly pomoci. Musím říci, že lymfatická masáž není schopna z lymfatického systému odstranit ložiska už také proto, že v končetinách se nenacházejí ložiska zásadního charakteru; ty můžeme najít spíše kolem orgánů uvnitř břišní dutiny nebo v hlubokých lymfatických systémech hrudníku či hlavy. Různé mechanické pomůcky používané při lymfodrenáži, například vakuové přístroje, rovněž nevedou k uzdravení. Sledoval jsem možnosti dietních kúr doporučených pro vyčištění lymfatického systému – například dlouhodobější půsty spojené s požíváním ovocných šťáv apod. – ale ani zde není účinnost příliš vysoká. Dlouhý čas (počítáno na roky) mi trvalo, než jsem řadou pokusů vyvinul preparát, jenž dokáže odstranit ložiska z lymfatického systému, tím ho zprůchodní, a především vyčistí natolik, aby nadále nebyl zdrojem toxinů poškozujících především metabolismus tkáně a její nervové zásobení. Toxiny se nevyhýbají ani CNS, napadají tedy ty části organismu, které jsou vrozeně oslabené, méně kvalitní a disponované.

Například u osmnáctiletého chlapce se náhle začaly projevovat známky duševního onemocnění: obával se, že je homosexuál, ačkoli se to nijak neprojevovalo a nic to nesignalizovalo, uzavíral se do sebe, trpěl depresemi a přehnaně sledoval své zdravotní problémy. Odmalicka byl precitlivělý a měl jisté nervové a psychické zvláštnosti. Z toho lze vydedukovat, že některé jeho nervové struktury CNS nebyly právě nejkvalitnější. Při výskytu toxinů a jejich vlivu na jeho organismus došlo k porušení právě funkce těchto částí nervového systému.

Preparát jsem nazval Lymfatex. Patří mezi základní kameny detoxikačních postupů. Aplikuje se hned po normalizaci prvního stupně celého detoxikačního procesu, kterým je imunita.

Myslím, že lymfatickému systému se musíme v budoucnu ještě hodně věnovat, protože u značné části chronicky nemocných tvoří základ a jakýsi udržovací zdroj jejich zdravotních potíží.

MUDr. Josef JONÁŠ